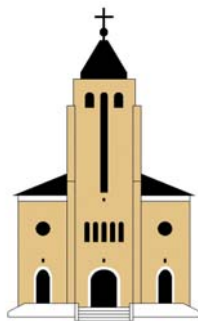

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2010/1. SZÁM • JANUÁR 24.

ÖKUMENÉ...

A héten zajlott az ökumenikus imahét. Napról napra összejöhattünk, közösen imádkozhattunk más felekezetű testvéreinkkel. Jó volt látni, hogy itt, nálunk is megtelt a templom a hívők közösségével. Katolikusok, reformátusok, evangélikusok, baptisták..., mind azért jöttünk, hogy épüljön közöttünk az egység, hogy közösen imádkozzunk, hisz „*egy a mi atyánk, a mennyei, mi pedig mindnyájan testvérek vagyunk*” (vö: Mt, 23, 8-9).

Párbeszédre, nyitottságra vagyunk hivatva. Nagyon fontos, hogy mi, akik ugyanabban a Krisztusban hiszünk, ugyanúgy Isten üzenetét fedezzük fel a Bibliában, s keresztségünk folytán ugyanúgy Isten gyermekei letünk, szót értsünk egymással. Jézus az utolsó vacsorán így imádkozott: „*Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi.*” (Jn 17, 11)

Minden közös ima, minden baráti gesztus, legyen bár csak egy rövid kézfogás, kifejezi szeretetünket és építi az egységet. Adja az Úr, hogy a megkezdett úton tovább haladjunk.

„*Bár szétszakadva él az egyház, Jézusban mégis egy lehet. Ha el is választ annyi korlát, Testvérnek adj testvérkezet! Ha egy a Pásztor, egy a nyáj, Önála mind helyet talál. Jézus, tebenned egy az egyház: Ne engedd szétszakítani! S mit elront annyi sok tanítvány, Siess te meggyógyítani! Utunkra hulljon tiszta fény: Szeretet, hit s örök remény!*”

Evangélikus énekeskönyv, 286. sz. – Samo Chalupka (1812–1883)

C. Zs.

A
MUSTÁRMAG

ingyenes plébániai újság,
melynek előállítási ára kb.
200 Ft/db. Ha hozzá kíván jár-
ni a megjelentetés költségei-
hez, a sajtóperselybe helyez-
heti el ezt az összeget.

Köszönjük!

A Biblia könyveivel való foglalkozást egy időre lezárjuk. Az elkövetkező számokban bibliai fogalomtárral jelentkezünk. Ebben a most induló rovatunkban hitünk fontos fogalmaival ismerkedünk a Szentírás és egyházunk tanítása tükrében.

Elsőként – kapcsolódva az ökumenikus imahét szándékához – az egység keresztény értelmezésével ismerkedhetünk meg.

EGYSÉG

Amikor hittel közelítünk a Szentháromság titka felé, egyben megnyílunk annak a szeretetnek, ami az Atyát, a Fiút és a Szentlelket egyesíti. A Szentháromság titka ekképpen válhat az egység tökéletes mintájává számunkra.

A világmindenséget csodálatosan sokszínűvé teremtő Isten a sokasodás parancsát bízta az emberre. Az embernek tehát sokasodnia kell ahhoz, hogy a teremtés az ember uralma alatt eljusson az egységre. A sokasodáshoz pedig a férfi és a nő lesznek ketten egy testté. Ahhoz azonban, hogy az Isten által nekünk adott programot megvalósíthassuk, elsősorban a Vele való egységet kell tudnunk megélni, fel kell ismernünk, hogy csakis Benne, Vele és Általa létezhetünk. Így tehát a bűn, ami egyfajta szakítás Istennel, szakítást jelent azzal a tiszta szeretettel is, ami minden egység forrása. Ezért jelenik meg életünkben a bűn következményeként a megosztottság, a viszály, a féltékenység és a társadalmi ellentét is.

Az üdvtörténet folyamata tulajdonképpen nem más, mint Isten folyamatos mun-

kálkodása, hogy minden gyarlóságunk el- lenére újra visszaállítsa a vele való egységet. Ezért választja ki és hívja meg az Ószövetség ösatyáit, prófétáit, akiknek tanúbizonyságot kell tenniük Isten mindenek feletti nagy-nagy szeretetéről.

Az egység Jézus Krisztus által az Egyházban teljesebbé válik. Ő egyesíti azokat, akik szeretik őt és hisznek benne, nekik adja Lelkét, egyetlen kenyérral táplálja őket a kereszten feláldozott testével, így minden népet egy testben foglal össze. A hívőket e test tagjaivá teszi, különböző karizmákat adva nekik. Jézus az egyetlen pásztor, aki különbözőségükben is ismeri juhait.

Nekünk is elő kell tehát mozdítanunk ezt az egységet, hiszen a keresztények egységében az Atya szeretete nyilvánul meg a világ számára. Csak ekkor tud megvalósulni Jézus utolsó kívánsága, amit az utolsó vacsorán mondott: „*Legyenek mindnyájan egy. Amint, te Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is bennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.*” (Jn 17, 21)

A Biblikus teológiai szótár alapján N. Gy.

Missziós imaszándék január hónapra:

A keresztények egysége: Hogy minden Krisztusban hívő ébredjen tudatára annak, hogy az evangélium hatékonyabb hirdetése a valamennyi keresztény közötti egység feltétele.

FEBRUÁR

Február hagyományos magyar neve Bőjtelő hava. A hónap jeles szentje: **magyarországi Szent Pál**.

Pál Magyarországon született. Gyermekkorában erkölcsös életre nevelték, és hogy a műveltségben és tudományban előbbre jusson, Itáliába küldték tanulni. Bolognában kiváló eredményeket ért el, mindkét jog doktora lett, s a kánonjog professzorává tették. Több éven át tanított. Szent Domonkos prédikációinak hatására a városban sokan fordultak a szerzetesi élet – a domonkos rend felé. Pál is követte ezt a példát és 1221-ben felvételét kérte a rendbe. Szent Domonkos vezetésével oly gyorsan haladt a szerzetesi életben, hogy még abban az évben Boldog Szádok és három társa kíséretében Magyarországra jött, hogy itt is letelepítse rendjük szerzeteseit. Pál buzgóságtól égve, kiváló műveltséggel és ékesszólással jött hazánkba, mint a domonkos rend első magyar apostola és Isten igéjének választott harcosa. Lauria vagy Jauria (azaz Győr) városában oly lelkesedéssel beszélt, hogy a városnak három előkelő és művelt ifja kérte fölvetését a rendbe. Győrött és Veszprémben konventot állított föl. A kunok közé ment, hogy őket is megnyerje a keresztény vallásnak. Először elűzték, másodszer azonban megnyílt előtte a kapu, s annyira a lelkükhöz férközött, hogy két vezérüket, Brutust és Bibrechet ezer más emberrel együtt megkeresztelte. Bibrechnek maga András magyar király volt a keresztapja. Közel 20 esztendő telt el (mialatt Pál a kunokat és

a magyarokat Isten törvényére tanította), amikor a tatárok betörték az országba. Pusztították a népet és Isten szolgáit. Pál 90 társával egy templomba menekült, ahol a barbárok valamennyiüket megölték. Pált lándzsával döfték át, és szétzúzták a fejét. A kunok első apostola így nyerte el 1242. február 10-én a vértanúság, az egyháztanító és a szüzesség hármasság koszorúját

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2002.

K. E.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Silárszky Anna Angelika**
születési dátum: 2009. július 24.
keresztelés ideje: 2009. december 20.
- ☞ **Szikszó Rita Mária**
születési dátum: 2009. augusztus 30.
keresztelés ideje: 2009. december 20.
- ☞ **Hiverlet Basile Joseph**
születési dátum: 2009. július 2.
keresztelés ideje: 2009. december 27.
- ☞ **Magyar Virág**
születési dátum: 2009. augusztus 20.
keresztelés ideje: 2009. december 27.

TEMETÉSEK

- † **Kipilla Sándor**
születési év: 1930
temetés ideje: 2009. december 29.

HÁZUNK TÁJA

Az elmúlt időszakban ismét sok szép eseményen vehettünk részt közösen:

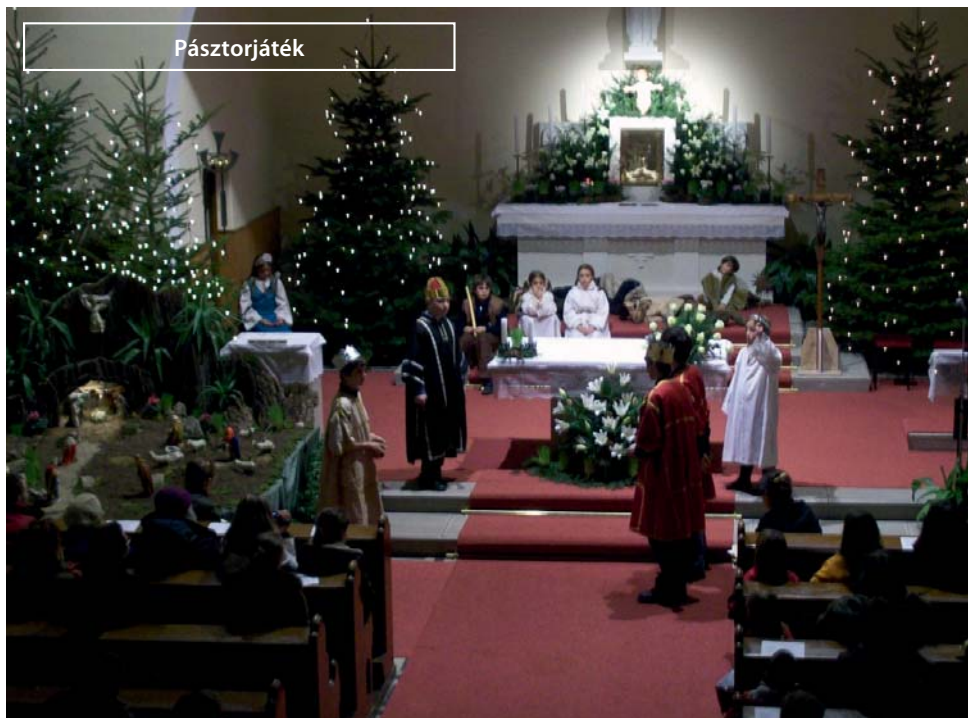
■ Karácsonyi készülletünk egyik fontos eseménye az adventi rorate szentmiséken való részvétel. Ismét az utolsó rorate volt a „legnépszerűbb”, vagyis ezen voltunk jelen a legtöbben. Az adventi szentmiséket az ideai készülletben összekapcsolták a tematikus szentbeszédnek.

■ Folytattuk a délutáni pásztorjáték hagyományát is. A plébánia általános iskolásainak lelkes csapata elevenítette fel a betlehemi történéseket. Az idén egy középkori misztériumjáték képezte az előadás alapját.

■ Ahogyan ezt már szintén megszokhatuk, énekkarunk is kiemelten készül karácsony ünnepére. Az éjféli mise előtti fél

órában verses-zenés áhítatot tartanak. Így volt ez az ideai karácsonyunkon is.

■ Meglepetés is jutott azoknak, akik az éjféli misén részt vettek. Akik figyelmesen olvasták a Mustármag karácsonyi számát, találkozhattak egy nemesnádudvari szokás leírásával. Ezt a szokást szeretnénk plébániánkon is meghonosítani, ezért a szentmise után forralt borral vártuk a híveket. A meleg ital nem csak testünket-lelkünket járta át, hanem elfogyasztása meg is állította minket, hogy egy kicsit egymás társaságában időzzünk a templom előtt, és ettől még a szemerkélő eső sem tántoríthatott el minket. Köszönet a Knáb családnak nem csak a nagyszerű ötletért, hanem az erre az alkalomra felajánlott borukért is.

■ Karácsony nyolcadába eső vasárnap Szent család vasárnapja. Ahogyan tavaly is, úgy ebben az esztendőben is ezen a vasárnapon újíthatták meg a szentmisén résztvevő párok házassági fogadalmukat. Nagyon sokan voltak ezen a szentmisén, jó volt látni, érezni, hogy mennyien fontosnak tartották, hogy ily módon is megerősítsék egymáshoz való kötődésüket.

■ December 31-én a naptári év búcsúztatása számvetésre készlet bennünket. Mi történt velünk az elmúlt esztendőben? Mérleget vonunk, és terveket szövünk a következő évre. A hálaadó szentmisénk is ilyen alkalom. Plébániaközösségünk nevében mondunk köszönetet Mennyei Atyánknak mindazért a sok jóért és szeretetért, amit abban az évben álélhettünk, megtapasztalhattunk. Az idén az egyes plébániai csoportok

nevében is kifejeztük hálánkat. 11-en, kicsik és nagyok, férfiak, nők, gyerekek sorakoztak a mikrofon mögött, hogy köszönő szavakat fogalmazzanak meg. Hálát adtak a gyermek- és ifjúsági hittanosok, a felnőtt katekézis és bibliacsoporthoz és a rózsafűzértársulat tagjai, a 24 órás szentségimáadásban résztvevők, az asszonykör, a karitás, a felnőtt és gyermek énekkar, valamint a felolvasói szolgálatban résztvevők nevében.

REJTVÉNY

Január 22-én emlékezünk meg *Batthyány Strattmann László* orvostól, akit II. János Pál pápa 2003-ban avatott szentté. E havi rejtvényünkben egy tőle származó idézetet kell megfejteni. A szavakat helyes sorrendbe állítva a „szegények orvosának” hitvallását olvashatjuk. Könnyítésül nagy betűvel írtuk a mondatot kezdő szót, az utolsó szó után pedig pontot tettünk.

a	hog
a	Istennek
cselekedjem.	jó
dolgokat	ki

Életem	működésem
egyik	orvosi
emberiségnek	szenvedő
és	szolgálatot
ezáltal	tegyek
fő	tetsző
feladatának	tűztem

Beküldési határidő: február 20. A megoldásokat a **mustarmag18@yahoo.com** címre vagy a plébániára kérjük.

Az előző havi helyes megfejtőnk *Vig Antalné (Rózsika néni)* volt. Gratulálunk neki, jutalmát személyesen adjuk át.

TÉLI IFJÚSÁGI PROGRAMOK

KIRÁNDULÁS A MÁTYÁS- HEGYI BARLANGBA

2009. december 29.

A két ünnep között kihagyhatatlan alkalom adódott a sok bejgli és a karácsonyi ebédek lemozgására, amit tizenegynéhányan ki is használtunk, és Zsolt atya vezetésével (legalább is csak félig, mert csak az egyik autót vezette a kettő közül) meg sem álltunk a Pál-völgyi-cseppkőbarlang parkolójáig, innen alig 100 méterre volt úticélunk, a Mátyás-hegyi-barlang.

A bejárata egy rozsdás vasajtó, mely nyikorogva tárult fel, és mi kíváncsian vetettük be magunkat a sötétbe...

Először az otthonos 12 fokos hőmérséklet melengetett meg minket, majd lámpáinkkal végig pásztázva a falakat, teremről teremre fedeztük fel a barlangot. Ám nem csak sétagalopp volt csupán, hiszen a benn töltött 3 óra nem elhanyagolható részét hason csúszva tettük meg szűkebbnél szűkebb járatokban.

A barlang, a Pál-völgyi-barlanggal közös járatrendszeret alkot, így ketten együtt már az ország leghosszabb barlangjai között vannak, mivel összhosszuk 20 km közelében van, így csak az Aggteleki-karszt néhány óriása előzi meg.

Némely járatokban a falon megkövült tengeri állatkák maradványai vártak ránk (tengeri sünn, fésűskagyló, mézsvázas egysej-

tűek), másutt pedig cseppkőképződményeket találtunk, bár ebből ebben a barlangban elég kevés van, szemben a szomszéd Pál-völgyivel.

A barlangtúra kifejezetten fárasztó, embert próbáló móka, és mindenkinek ajánlott, aki sporttal szeretné egybe kötni a természetjárás örömeit.

N. B.

SZILVESZTERI MULATSÁG A PLÉBÁNIÁN

2009. december 31.

Tavalyhoz hasonlóan idén is volt a plébánián szilveszteri parti. A hálaadó mise után a konyhában gyűltünk össze, hogy falatkákat készítsünk. Miután több lett, mint amennyit a készítők megettek, felmentünk az emeleti hittanterembe.

Itt egymás nevének megjegyzéséért fejrecsapást játszottunk, utána más játékokat.

Miután befejeztük, volt egy kis idő falatozni, azelőtt, hogy elkezdtünk filmet nézni (*Gettómilliomos*). Azt akartuk, hogy még éjfél előtt befejezzük. A film majdnem háromnegyed tizenkettőig tartott, ezért nem sokára lementünk a templomba. Itt mindenki összeírhatta, hogy miért ad hálát az elmúlt évből. Majd imádkoztunk és elénekeltük a Himnuszt. Ezután felmentünk a templomtoronyba, ott egy kis ablakon keresztül megnézhettük a környéket felülről, meg persze a tűzijátékot. Lefele jövet a templom padlásterébe is bemehettünk. Koromsötét volt, de így is sokan bemerészkedtek, hogy az egyik ablakból kinézhessenek megint. A templomból visszaérve koccintottunk – persze csak gyerekpezsgővel. 1 óra körül „stílusosan” gyilkosozni kezdtünk ☺ (ez egy játék!!!). Az ügyes gyilkosok miatt a hosszan tartó játék után még activityzésbe kezdtünk.

Néhányan már 3 óra előtt elmentek, de a többség még ennél is tovább maradt.

G. I.

VISSZAPILLANTÓ 2009.

SZENTMISÉK:

Ebben az évben is részesei lehettünk olyan szentmiséeknek, amelyeken vendégeink voltak, amelyek valamiért különös ünneppé tették az alkalmakat. Időrendi sorrendben:

■ Január: Don Bosco ünnep – vendégünk volt: P. Havasi József és két szalézi kispap (Salagala Rajesh, Diapaola Flavio)

■ Húsvéti triduumot tartott György Alfréd atya

■ Az elsőáldozókkal ünnepeltünk május 17-én (14 gyerek és egy felnőtt)

■ Szent István király ünnepe, templomunk búcsúja – vendégünk volt: Varjú Imre atya

■ Adventi lelkinapot tartott Olofsson Placid atya december 13-án

SZENTSÉGEK:

Álljon itt néhány adat a szentségekről és a szentelményekről is! (*Zárójelben a 2008. évi adatokat közöljük.*)

■ keresztelesek száma: 29 (29)

■ házasságkötések száma: 5 (5)

■ temetések száma: 73 (48)

■ szentáldozók száma: 14 700 (kb. 15 000)

EGYÉB LELKI PROGRAMJAINK:

■ NABIT (az esperesi kerület nagybőjti ifjúsági lelkigyakorlata, utcai keresztút)

■ Nagycsütörtöki virrasztás „itthon” és a fiatalokkal az ócsai erdőben

■ Regionális Taizéi Találkozó (Pécs, október 23–25.)

■ Ifjúsági Lelkigyakorlat (október 29–31., Héreg)

■ ADIT (az esperesi kerület adventi ifjúsági lelkigyakorlata)

MÁS JELLEGŰ TEMPLOMI PROGRAMOK:

■ Molnár V. József előadásai

■ Az immár hagyományos adventi Jótékonyági koncert vendéglőadókkal

■ Kórusaink (gyerek és felnőtt) koncertjei

TÁBOROK, KIRÁNDULÁSOK:

Természetesen tartjuk immár, hogy számos tábor, kirándulás, zarándokút és egyéb tevékenység színesíti plébániánk közösségi életét. Így volt ez az elmúlt évben is.

■ Bevettük az Északi-középhegység csúcsait: *Börzsöny* (január 24.), *Mátra* (február 21.), *Bükk* (március 21.)

■ De jártunk kétszer is a Pilisben is: *Pilis* (szeptember 26.), *Intersport túranap* a Pilisben (november 7.)

■ Akinek barlangászni támadt kedve, az sem maradt program nélkül: *Mátyás-hegyi barlang* (december 29.)

■ De lehetett kerékpározni is: Biciklitúra a *Merzse-mocsár*hoz (húsvéthétfő), *Balaton* kerülő biciklitúra (augusztus 4–7.)

■ Kirándultunk busszal is: *Pécs* (május 23.)

■ Voltak táboraink szép számmal: *Mini-tábor* (Csobánka, április 17–19.), *Napközis tábor* (június 15–19., június 22–26.), *Kö-*

zépiskolás tábor (Ráróspuszta, június 29–július 5.), *Általános iskolás tábor* (Miskolc-tapolca, július 27–augusztus 3.)

BÁLOK:

Bálok is gazdagították a kínálatot: *Az első plébániai bálunk* (április 25.), *Ifjúsági bál* (farsangi, őszi)

FELÚJÍTÁSOK:

Templombelsőnk megújulása különösen nagy öröm, hálával tartozunk érte mindennek előtt a Jóistennek, és köszönetünket fejezzük ki mindenkinek, aki bármi módon részt vett a munkában, és azt akár anyagiilag, akár személyes részvételével támogatta.

ÁTFAGYVA BÁR, DE TÖRVE NEM

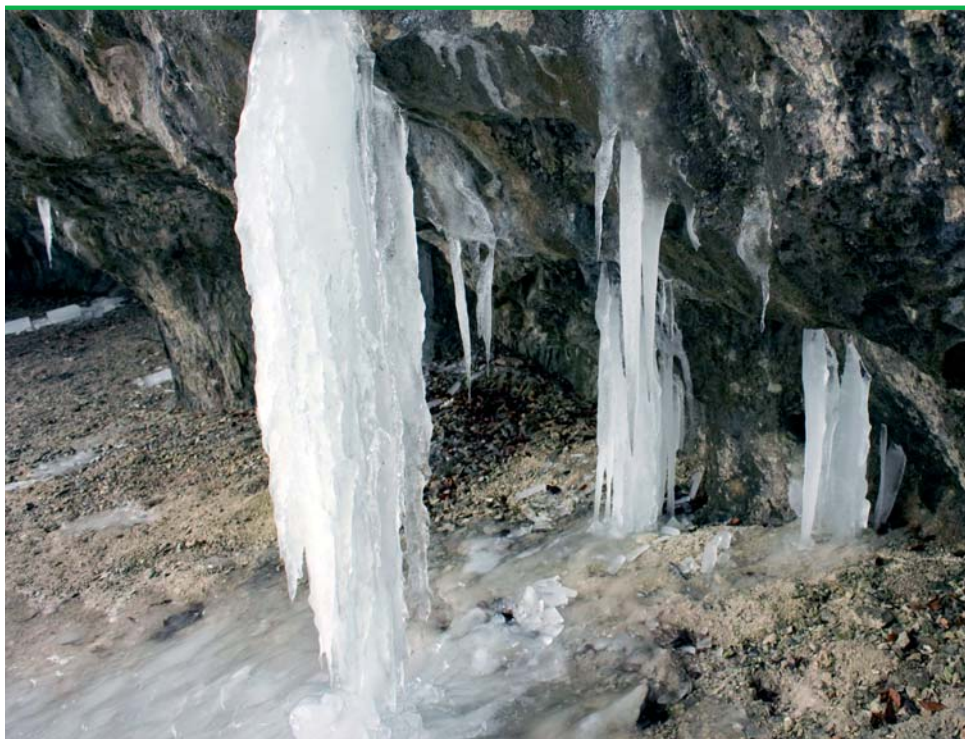
*Túra a Nagy-Fátrában,
2010. január 8–9.*

Pénteken délután lelkes kis csapat gyülekezett a plébánia előtt. Sokat próbált bakancsok topogtak még bejáratos túracipők mellett. Zsolt atya ismét túrára invitálta a 12 éven felüli férfinépet. Célunk ezúttal a Nagy-Fátra két csúcsa, a Tlsta és az Ostra.

Három autóval vágunk neki a a lehangelően csöpörgős estének. Első úticélunk szlovákiai szálláshelyünk, a csábi plébánia volt. Itt meleg szobákkal várt minket a falu plébánosa, Novák József. A magyar falu szlovák papja magyarul szólt velünk. Szép példája volt annak, hogy így is lehetne együtt élni.

Másnap a hajnali ébresztőt követően gyors készülődés következett, majd ismét útra kel-

tünk. A változatosság gyönyörködtet, tartja a mondás. Ennek igazáról nem volt módunk meggyőződni, mert az időjárás ott folytatta, ahol előző nap tán abba sem hagyta. Esett rendületlenül. Hogy lesz ebből túra? – villant át többek fején is a gondolat, kinek aggodalmasan, kinek reménykedően.

Végül eljött a várva várt perc. Az utolsó szerelvényigazítást követően nekivágtunk a hegynek. Rövid, de meredek emelkedőt követően már meg is érkeztünk a Mažarna barlanghoz. A bejáratot szépen formált, bár utóbb sérülékenynek bizonyult jégcsapok keretezték. Rövid szusszanást követően törtünk tovább a csúcs felé. Az út továbbra is meredek, jeges, csúszós volt. Mintegy kétórás kapaszkodást követően értünk fel a Tlstára (1373m), ahol a lenyűgöző kilátás helyett köd és jeges szél fogadott. A „kötelező rítusok” (csúcs-csoki, csúcs-avatás,

csoportkép-készítés) után gyorsan tovább is indultunk.

A lefelé vezető úton nem érvényesült a „járt utat a járatlanért el ne hagyj” ősi bölcsessége. Sokadiknak a sorban már bizony érdemes volt letérni a kitaposott, és ily módon csúszós-kásás trutymóvá vált ösvényről. Vidám esések és jókora csúszkálások színesítették az egyhangúnak amúgy sem nevezhető utat.

A jeges, havas út miatt lassabban haladtunk a tervezettnél, ezért az Ostrának már nem vágtunk neki. Így is ránk sötétedett, mire visszaértünk kiindulási pontunkhoz. Jól esett fáradt tagjainkat egy kissé megpihentetni a turistaház kényelmében.

Mindent összevetve a túrát a viszonylag nagy szintkülönbség és a jeges, havas út kelően izgalmassá tette, hogy elmondhassuk: Ez jó multság, férfimunka volt! C. I.

Telenkó Miklós

(Görög katolikus lelkész, Sárospatak)

Néhány éve a Bodrogon evezünk. Sárospatakra érve kikötésre alkalmas helyet kerestünk, de a folyópart nem tűnt ideális táborhelynek, pedig szerettük volna a várost is megnézni. A parttól kicsit távolabb merészkedve egy templomot láttunk, egy görög katolikus parókiával, és sátorverésre igen vonzó zöld gyepel. Beljebb merészkedtünk, és egy roppant barátságos, tolókcocsival közlekedő fiatalemberrel találkoztunk, aki bátorított bennünket a letáborozásra. Megmutatta, hol tudunk teát főzni, zuhanyozni.

Úgy fogadott minket, mintha egész nap ránk várt volna. Kicsit később kiderült, hogy a plébánia könyháján osztozunk az ott táborozó hittanosokkal, akik hamar összebarátkoztak a velünk lévő gyerekekkel. Végül tovább maradtunk, mint ahogy eredetileg akartuk: a vendégszeretet, a hely varázsa egy nappal meghosszabbította sárospataki tartózkodásunkat.

Hogy miről jutott eszembe ez a történet? A 2010-es januári Szív újság egyik riportja *Telenkó Miklóst*, a kispataki görög katolikus parókia lelkészét mutatja be. 19 éve, fél évvel az esküvője után érte az a baleset (meggyezés közben leesett a fáról), aminek következtében tolókcocsiba került, folyamatosan mások segítségére szorul. Mindennek ellenére azóta templom, közösségi- és zárandokház épült munkája nyomán Sárospatakon, sőt a templom mellé még egy harangláb is került. Augusztusban fiatalok sokasága lepi el a pa-

rókiát, ifjúsági találkozót tartanak, és persze a hétköznapiak is mozgalmasak, étellel teliek a templom környékén. Kisfia is született, akit Romzsa Tódor vértanú püspök tiszteletére Tódornak kereszteltek.

A fent említett cikkben az atya személyes küzdelmeiről is beszél: balesete után nem volt könnyű a talpraállás, még imádságra sem futotta az erejéből: „Amikor a baleset után ebbe a tehetetlen testbe kényszerültem, hiába mondták szeretteim, hogy imádkozunk, én csak annyit tudtam monda-

ni: »Nincs kivel beszélnem.« Mint ahogy a fagyos tél végén, rejtekben az egyre magasabban járó Nap észrevétlenül kiengeszteli a természet jegét, úgy az én hitetlenségem is észrevétlenül elkezdett olvadni” – vall életének kritikus időszakáról az atya.

Befejezésül álljanak itt Telenkó Miklós atya szavai arról, miként te-

kint ma életére: „1991-ben leestem a létráról, látszólag összetört az életem, de lassan kapaszkodom vissza a létrán, Jákob létráján, föl Istenhez. A primíciás jelmondatom ez: »Hallám, Uram, gondviselésed titkát, megértem munkáidat és dicsőíttem Istenségedet.« Most, hogy teljesen rá vagyok szorulva az emberekre, hiszen még egy pohár vizet sem tudok önállóan meginni, beteljesül a jelmondatom. Hiszen Isten dicsőségét hirdeti, hogy kezem helyett kaptam segítőt, lábam helyett tolókcocsit, és alkotó ember lehetek.”

N. Gy.

ÖKOMENIKUS IMAHÉT

2010. január 17–25.

Visszatekintés az ökumenikus mozgalom történetére

Ökumené: a görög *oikein* szóból ered; eredeti jelentése „lakni”. Idővel az egész lakott földet jelentette, majd az egyetemes kereszténységet, végül a keresztények egységterekvését. Ma ebben az utóbbi jelentésben használjuk. „*Krisztus Urunk csak egyetlen egyházat alapított, mégis több keresztény közösség igényli, hogy elismerjék, mint Jézus Krisztus igazi örökségét. Valamennyien az Úr tanítványainak vallják magukat, de különbözőképpen vélekednek és külön utakon járnak, mintha maga Krisztus lenne megosztva. Ez a megosztottság kétségkívül ellene mond Krisz-*

tus akaratának, botránkoztatja a világot és károsítja a legszentebb ügyet, az evangélium hirdetését minden embernek.” (II. Vat. Zsin., UR 1)

A keresztény egység kérdésének felvetése elsőként a misszionáriusok munkájához kapcsolódott. Európai szemünk és agyunk már hozzászólt ahhoz a tényhez, hogy különböző felekezetek tagjai élnek egymás mellett, tempolomaik harangja is egymás mellett szól. Térítő munkájus során a távoli földrészekre érkező keresztények azonban magyarázkodásra kényszerültek. Az itt élő emberek ugyanis nem értették, hogy miért különböznek a misszionáriusok, ha egyszer ugyanazt a Krisztust hirdetik. Elkezdődött a

közös munka, amelyet részben az egymásra utaltság indított el, részben pedig el akarták kerülni a szétszakadozottság botrányát. Természetesen a közös munka közös gondolkodást is eredményezett, így került sor 1910-ben, épp 100 évvel ezelőtt az Edinburgh-i Missziói Konferencia megszervezésére. Ez az utóbbi 100 esztendő egyben a felekezetek közötti párbeszédet is élénkké tette. A római katolikus egyház is bekapcsolódott a keresztények egységéért folytatott gondolkodásba. A század elejétől szorgalmazta az imanyolcadot a keresztények egységéért (ebből az imanyolcaddból született meg az Imahét Krisztus-hívők egységéért imaforma 2008-ban). A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza az egységért való imádkozás fontosságát, és egyben kifejezi az imahét megtartása iránti elkötelezettségét. II. János Pál pápa körlevelében is állást foglal a ökumenizmus mellett, szükségszerű és visszafordíthatatlan folyamatnak nevezi azt.

Az idei imahét központi gondolata: Ti vagytok erre a tanúk (Lk 24, 48)

Az idei imahét alapigéje Szent Lukács evangéliumának 24. fejezete. Ezen belül is külön kiemeli a 46-48. verset: „Így van megírva: A Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk.”

Az egyház azoknak a közössége, akik életüket Istennek adták, Krisztusra mint megváltójukra tekintenek, hitüket fel tudják vállalni a világban, életükkel, tetteikkel és szavaikkal is Krisztus-tanúkká válnak. Ahogyan a tanúk vallomása is különböző, ki-ki mást vehet észre, máshol érezheti jobban megszólítva magát, úgy a mi keresztény

életünk is különbözőségünk ellenére is alkalmas arra, hogy bizonyosságot tegyen személyes hitünkről, hogy az evangélium, azaz örömhír hordozóivá tegyen bennünket.

Az Imahét egyes napjai lehetőséget nyújtanak arra, hogy a tanúságtétel más-más módját hangsúlyozzuk. Az Imahétre készült füzet így fogalmazza meg az egyes napok elmélikedésre szánt kérdéseit:

Mi már tanúk vagyunk, ám még jobb tanúkká kell válnunk. De hogyan?

- Azáltal, hogy dicsérjük az Azt, aki az élet és feltámadás ajándékát adja nekünk (1. nap)
- Azáltal, hogy ráérzünk arra, hogyan oszszuk meg hitünket másokkal (2. nap)
- Azáltal, hogy felismerjük, hogy Isten munkálkodik az életünkben (3. nap)
- Azáltal, hogy hálát adunk Istentől kapott hitünkért (4. nap)
- Azáltal, hogy megvalljuk Krisztus győzelmét minden szenvedés felett (5. nap)
- Azáltal, hogy keressük, hogyan lehetünk még hűségesebbek Isten ígéjéhez (6. nap)
- Azáltal, hogy növekedünk hitben, reményben és szeretetben (7. nap)
- Azáltal, hogy vendégszeretők vagyunk és elfogadjuk a vendégszeretetet (8. nap)

Plébániánk Imahete

Ahogy az már az elmúlt esztendőkből megszokhattuk, az idén is összefogtak a környéken lévő keresztény közösségek lelkeszei, hogy közösen alakítsák ki a mi Imahetünket. Az idén is hétfőtől szombatig mindig más-más templomban gyűltünk össze esténként, hogy az Imahétre összeállított program szerint közösen töltsünk el egy-egy imádságos órát. Az imaóra közös éneklésből, szentírási szakaszok felolvasásából, szentbeszédéből, tanúságtételekből és imákból állt. Lapzártáig 3 imaest zajlott le, szép számmal vettek rajta részt a hívek.

EZEK (IS) A MAI FIATALOK!

Be kell vallanom, hogy nem most érlelődött meg bennem a címben megfogalmazott gondolat. Tavasszal láttam a kerület március 15-i rendezvényét, ahol 60-70 (lehet, hogy még több) fiatal adott nagyon színvonalas műsort. Jó volt rájuk tekinteni.

Ugyanezt éreztem a vasárnapi (január 17.) gitárkoncerten is. A Dohnányi Ernő Zeneiskola gitárzenekara vendégszerepelt templomunkban.

Muzsikáltak, énekeltek és eközben mosolyogtak, nem csak zenei élményt nyújtottak, hanem egyfajta hangulatot is közvetítettek. Mint szülő és pedagógus saját tapasztalatból tudom, amit mindenki sejtethet,

érezhet: hihetetlen mennyiségű munka rejlik egy órácskányi produkcióban. És ezek a mai fiatalok éveken keresztül járnak szolfézásra, hangszeres órákra, fellépésekre, zenekari próbákra, táborokba. Megtanulnak keményen dolgozni, megtapasztalják, hogy a teljesítmény eléréséhez kitartásra van szükség, akkor is fel kell kelni, és elmenni egy-egy próbára, amikor mások még az előző esti partit alusszák ki, amikor fáradtak vagy épp sok más érdekesnél érdekesebb eseményre hívják őket. Persze élvezik ők ezt az együttlétet is, s ez jól is van így. Mégis vala-

mi fontos tapasztalat válik sajátjukká: érték csak munka, méghozzá kemény munka által teremthető. Mert jól esik a taps és a közönség elégedett moraja, de néhány percnyi taps mögött hetek, hónapok munkája lapul.

Zenekarban játszva azt is meg kell, hogy tanulják, hogy csak együttműködve, egymásra, és – legalább ennyire fontos – a karnagyra figyelve, egységben válik termékenyvé az egyéni teljesítmény.

Nagyfelelősség fiatalokkal foglalkozni. Úgy elvárásokat támasztani, hogy kedvüket ne szegjük, megszerettetni velük a munkát, ízlést formálni, nyitogatni

lelküket a szépre. Mosolyogni, ahogyan a karnagy úr is tette

minden egyes szám után. Kérlek, Istenem, nyisd meg ezeknek a fiataloknak a szívét, hogy a zenén, a művészetben keresztül eljussanak Hozzád, minden szépség forrásához. Adj a velük foglalkozóknak türelmes szeretet és add meg a te bölcsességedet, hogy tudják, mivel és hogyan formálják legjobban a rájuk bízottakat.

Köszönet mindazoknak, akik meghívták, elhozták ezeket a fiatalokat. Remélem, máskor is találkozunk.

N. Gy.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **január 25. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **február 7. vasárnap:** a ½10 órás szentmisén Don Bosco ünnep. Vendégünk lesz: P. Hartai Gábor SDB, az Óbudai Szent Alajos Rendház igazgatója, plébános;
- **február 13. szombat:** fatimai engesztelő imaest a Havanna-telepi templomban, 5 órától rózsafüzér, majd 6 órától szentmise;
- **február 14. vasárnap:** a ½10 órás szentmisén a Betegek szentségének kiszolgáltatása;
- **február 17. szerda:** Hamvazószerda, szentmise este 6 órakor;
- **február 19. péntek:** ¼6-kor keresztút, 6 óra-kor szentmise.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **január 24. vasárnap:** délután 3 óra, dokumentumfilm klub: film Roger atyáról;
- **február 20. szombat:** téli túra (valószínűleg a Bakonyba – részletek később a hirdetésekben).

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

A következő hónapok várható eseményei:

- **március 13–15.:** Minitábor általános iskolás hittanosok számára
- **április 10.:** Plébániai bál
- **április 30–május 2.:** Máriaosztrai Ifjúsági Zarándoklat
- **május 15.:** Plébániai buszos kirándulás (úti-cél még szervezés alatt)

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Elsőáldozásra készülők	csütörtök 17 óra
4-5. osztályosok	csütörtök 18 óra
6-7. osztályosok	szerda 17 óra
<i>Ifjúság 1. csoport</i> (8. osztályosok és középiskolások)	szerda 19 óra
<i>Ifjúság 2. csoport</i> (egyetemisták)	csütörtök 19 óra
Felnőtt katekézis	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 19 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat 19 óra
Gyermekkórus	vasárnap ¼9 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó hétfő 20 óra
Kamillianus család	minden hónap 2. szombat 15 óra

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.),
Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.)
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Czetényi István (C. I.), Nemcsics Balázs (N. B.), Gröger Ilona (G. I.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com